

Salacgrīvas
3x3 saietā avīze #5

Brāzma

2017. gada 27. jūlijs

Loku birzi vējiņš loka,
Ne resno ozoliņu –
Gudru vīru tautas prasa,
Ne skaisto zeltenīšu.

Pēc nakts, kas aizvadīta gan muzikālās, gan sportiskās noskaņās, un dažiem turpinājās līdz pašam rītam pirmo reizi šonedēļ rīts sākās ar mākoņainām debesīm. Šķiet, saietā 3x3 riteņa rats ir iegriezies ar švunku, iekustinājis to rāmumu, ar ko sākām, lai nu jau otrajā nedēļas pusē iebrāztos ar lielāku duku.

Piedaloties pēdējos Brīvā mikroфона izskaņas akordos, ko vadīja ļoti cienījamais Uldis Siliņš, no skatuves diriģēdams skatītāju zālē palikušos izturīgākos palicējus, mēs skanējām vareni! Par spīti tam, ka vēlā nakts stunda, un sportisti jau devušies gatavoties veselu divu dažādu turnīru – basketbola un novusa – startiem. Un kas tad cits ir koris, ja ne tā pati komanda, tas, par ko saietā atklāšanā jau pieminēja Inese

Krūmiņa – komandas darbs. Katram jāatceras sava rindiņa, jāskaita līdzī takti, jāvēro diriģenta roku kustības. Un tikai tad, kad zini savu darāmo, sanāk kopdziesma, ir rezultāts.

Todien, kad mans mazais bērns patstāvīgi izgāja pa redakcijas durvīm, īpaši nebēdāju, jo zināju taču, ka viņš tālāk par esošo stāvu nebūs spējīgs aiziet. Bet man par lielu pārsteigumu jau pāris minūtes vēlāk nevienā no stāva gaitenīiem viņu neatradu... Izrādās, jau divu minūšu laikā kāds labvēlis sācis viņu pieskatīt, un es bērnu atradu istabiņā. Līdzīgi ar ēdināšanu – mans divarpusgadnieks ir atradis sev 16 gadus vecu draudzeni, ko šeit Salacgrīvā sastapis pirmo reizi, un tagad ēd kopā ar viņu, nevis

ar mammu pie viena galda, spēlējas ar viņu un prasa viņas uzmanību... Un bērns ne mirkli nav nepieskatīts!

Varbūt tā nav visiem dalībniekiem, bet šīs sajūtas – palāvība uz otru, uzticēšanās – atgādina, ka tieši tādas varētu būt bijušas attiecības sendienās nelielu ciemu, dzimtas sētu ietvaros, kur bērnus neveda uz bērnudārzu, jo mājās bija gana pusaudžu, citu ļaužu, kas cits par citu – gan lielu, gan mazu, gan vecu, gan slimu – parūpētos, ja vajadzēs. 3x3 sēžam visi vienā laivā vismaz nedēļas garumā noteikti – kopā dziedam, ja mūs diriģē, kopā sportojam, kad atskan svilpe un kopā ēdam pēc galda dziesmas. Mēs visi esam vienā laivā – mums citam ar citu ir jārēķinās! ☺

Tina

PIEKTDIEN, 28. JŪLIJĀ

IEVIRZES

8.00 - 9.00 Celšanās, ķermeņa un gara atmodināšana
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.00 Dienas tēma un TV
10.15 - 12.45 Rīta ievirzes
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.00 - 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 - 16.45 Brīvbrīdis
16.45 - 18.45 Pievakares ievirzes
19.00 - 20.00 Vakariņas
20.00 - 21.30 Daudzinājums
21.30 - 22.00 Vakara dziesma, vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis.
 Kinorežisors Jānis Streičs stāstīs par kino
22.00 - 23.00 Danči ģimenei
23.00 - ... Danco tie, kam pāri 13, nīkšana

APSVEICAM!

Rīt dzimšanas dienu svinēs **Jānis Mednis**.

NEPALAID GARĀM

Saieta dalībnieces Dagnijas Neimanes grāmata

Salacgrīvas 3x3 Infocentrā pieejama apskatei Dagnijas Neimanes grāmata "Flight from Latvia.

A Six-year chronicle", kas ir bēgļu ģimenes stāsts 1944.-1950. gadam. Grāmatu var iegādāties Oku-pācijas muzejā Rīgā vai [amazon.com](https://www.amazon.com).

KATRAM SAVI SPĒKA AVOTI

Ne katru dienu ievirzes Spēkavoti vadītāja ienācējiem no malas – no citām ievirzēm un jo sevišķi tiem, kuri filmē vai bildē – ļauj ieskatīties tajā, kas notiek aiz durvīm. Kāpēc tā?

Patiesībā sava spēka meklēšana un sameklēšana ir ļoti intīma padarišana. Ceļā uz to, parasti uzpeld zemūdens akmeņi, lietas, ko mēs ne tikai nevēlamies cilāt par sevi, savu ģimeni un pat dzimtu, bet nemaz arī nenojaušam, ka mūsos tāda informācija pastāv! Ieiet sevī var dažādi – dziedot, dejojot, meditējot, skaitot lūgšanas. Te tas notiek paklusējot, pavērojot, iedziļinoties, bet pāri visam – ļaujoties... Kad savā pirmajā 3x3 saietā pirmo reizi nonācu šajā ievirzē pie Aloidas, atklājums bija vienā teikumā šāds: ja man kāds stāstītu, neticētu, ka tas ir iespējams!

Kā skaidro Aloida, svarīgi ir izprast likumus un likumsakarības, kas pastāv starp došanu un ņemšanu; cēloņiem – sekām, kā arī resursiem, ko saņemam no dabas. ☺

PIRTS DIENA

Šodien pirtnieki ievirzes Pirts diena senāk un tagad vadītājas Ineses vadībā devās uz pirti!

Kā viņiem tur gāja, lai pastāsta paši, jo šī VĒJA ZVANS numura tapšanas brīdī, vēl tika sietas slotas no "pareizajiem" augiem, kokiem un krūmiem; meklēti atbilstoši vārdi, bet par laimi tērpi gan nebija jāpiemeklē... Pirtī taču visi ejam pliki. ☺

Tina

PALDIES PAR ATBALSTU

NEPALAID GARĀM

Vakara viesis – Jānis Streičs!

Piektdien, pulksten 22 – saietā viesosies izcilais latviešu kinorežisors Jānis Streičs, lai dalītos savos pieredzes bagātajos stāstos par kino un dzīvi.

ZIŅA

Gatavojamies noslēguma koncertam!

Visiem ieviržu vadītājiem aicinājums gatavoties noslēguma vakaram – izstādei, tirdziņam, koncertam, kas notiks sestdien, pulksten 20!

VĒJŠ KOKLĒ

Andris ar rungu

Visiem, kas reiz izgājuši cauri Andra Briesmīgā elles priekškambarim

zināms, ka bez asiņainām tulznām, negulētām naktīm (un tas nav dēļ nīkšanas vai dančiem!) un veselas nedēļas stresa – paspēs vai nepaspēs – kokli nav iespējams izgatavot. VĒJA ZVANA iesūtītās korespondentes Poga kopā ar fotogrāfi Baibu ne tikai noskaidroja, kā Andrim izdodas motivēt savus darboņus, bet arī uz savas izbaudīja Andra rungas spēku...

1. Viss sākas ar vārdu...
2. Man patīk motivēt arī skaistas meitenes...
3. Un te jau abas – pie darba! ☺

Svētais skaņošanas maisiņš

Kad koklētājiem aizmirstas mājās svētais maisiņš ar skaņošanas rīkiem, tad palīgā nāk Rinalds ar plaķenēm. Un baumo, ka tā reizes trīsdesmit... ☺

Solījums

Treimaņu Elzai strauji tuvojas 18 gadu dzimšanas diena. Tēvs reiz neapdomīgi apsolījies paša darinātu kokli uzdāvināt viņai šajā jubilejā. Salacgrīvā sapratis – vai nu tagad vai nekad... Ātri nākusi apjaušana, uz ko "parakstījies" un ka pusgatavu kokli pa visu saietu kā šujamu kreklu līdz neizstaipīsi, bet nu kas solīts, tas solīts. Pagājušonakt vēl ap vieniem naktī redzēts skumīgi skatāmies ārā pa kokapstrādes telpas logu ar kaut ko koklei jau stipri līdzīgu rokā... ☺

Līdz 3.15 rītā ielīga Nakts basketbola spēle, kurā piedalījās 5 azartiskas un spēcīgas komandas, to vidū arī salacgrīviešu komanda. Piedalījās arī mazo cilvēku komanda. Viņi gan bija divreiz īsāki par pretiniekiem, ko atspoguļoja komandas nosaukums - "Seši mazi bundzinieki". Cīņa bija spraiga, un tajā uzvarēja komanda ar nosaukumu "Piedzīvojumi bez saistībām". Apsveicam! Nelaimīgi spēle beidzās vienai no uzvarētāju komandas basketbolistēm Mētrai Krūmiņai, kurai pēc sāpīga kritiena rīts sākas ar slimnīcas apmeklējumu... Plīsusi saite... ☺

VAKARVĒJŠ

Luīze Šlihta, Salaspils

"Pirmā ievirze, ko apmeklēju, bija kokles skaņas. To vadīja Julgī Stalte, kura ļoti interesanti teica, ka, lai spēlētu kokli, tas nozīmē sajukt kokli un spēlēt sevi. Vispirms mēs varējām iepazīties ar kokli, man tā bija pirmā reize, kad mēģināju spēlēt kokli. Iepazināties arī ar līvu valodu."

Krišs Ozoliņš, Rīga

"Ar sievu apmeklējām ģimeņu semināru pie Līgas Rupertes un Māras Tupeses. Noderīgi, ieraudzīju vairākas savas ne tik patīkamās puses. Biju arī uz Spēkavotiem, un Hēlingera terapija, manuprāt, ir kaut kas! Bet, tā kā mums ir maza meitiņa, šo nodarbību uzdāvināju sievai. Puika sākumā gāja uz prātniekiem ar čikstešanu, ka būs garlaicīgi, bet rezultātā viņam tur viss patika."

Elza Treimane, Rīga

"Izvēlējos tādas meditācijas ievirzes, jo šajā saietā gribēju garīgo izaugsmi, kā arī uzzināt kaut ko līdz šim nezināmu. Skanēšanā visinteresantākā ir elpošana un meditācija, varu atpūsties. Sanāk meditēt no rīta līdz vakaram. Spēkavotos katru mirkli tas, ko kādreiz esmu nodomājusi, apstiprinās arī teorijā - to arī gribēju dzirdēt. Ieguvu apstiprinājumu tam, cik ļoti dzīvē viss ir savstarpēji saistīts - nekas bez iemesla nenotiek."

ĢIMENES

Danču vakaros Erita Žeimote un Guntis Kalniņš ir viens no dedzīgākajiem pāriem. "Ģimenē tautudejas

jau kopš bērnības dejojām visi – gan es, gan vīrs, gan mūsu bērni – Kristiāns (11 gadi) un Regnārs (10),"

tā Erita. Ikdienā viņa zīmē kartes, ir kartogrāfe, savukārt Guntis nodarbojas ar metālapstrādi.

Pagājušajā vasarā Saldū bija ģimenes pirmā 3x3 pieredze. "Neap-rakstāmi, žilbinoši, emocionāli līdz asarām. Esot nometnē ir tā sajūta – šeit un tagad! Nometnē viss, kas ir ārpusē, šķiet, nemaz nepastāv. Ir tikai tavs darbs vai spēle, vai runa, vai dziesmas, vai deja!" Erita atceras. "Tie ir tādi mirkļi, kad apzinies, ka mēs esam sena, strādīga un darboties gribošā tauta ar savām tradīcijām, kas dzīvas joprojām, pateicoties cilvēkiem, kuri savas zināšanas dāvā citiem." Tāpēc viņi ir laimīgi arī šogad būt 3x3 pulkā. Saldus iedvesmota Erita uzsākusi lielu projektu – sarūpēt sev tautastērpu. Salacgrīvā viņa uzsākusi šūt kreklus, kamēr viņas puīši ar prieku apgūst jūras lietas.

RASTIŅU GADA AUGSTĀKAIS PUNKTS

No septiņiem Rastiņiem, kuri piedalās nometnē, tikai vecmāmiņa dzīvo Latvijā. Tieši Rūta bija tā, kura savus mīļos, kam mājas ir Norvēģijā, atveda uz 3x3.

Tā sanācis, ka Rūtas dēls Atis jau 21 gadu dzīvo Norvēģijā. Studēja tur meža ekonomiku un, tā kā sāka strādāt, palika dzīvot. Jete un Kate piedzima Norvēģijā. Kad mazmeitas paaugās, vecmāmiņa ar viņām aizbrauca uz 3x3 Cēsainē, un tā tas sākās... "3x3 ir mūsu vasaras obligāta sastāvdaļa – gada augstākais punkts," atzīst Laura. Viņa ir Ata sieva, Martas (1.septembrī viņai paliks 6 gadi) un Noras (4 gadi) mamma, Jetes un Kates *bonusmamma*. "Ata meitām no iepriekšējās laulības es esmu *bonusmamma*, savukārt man ir divas *bonusmeitas*. Nu jau braucam uz abām nometnēm Latvijā. Jau bijām Rūjienā, tad aizbraucām uz Norvēģiju pastrādāt, un – atpakaļ uz Salacgrīvu. Kāpēc 3x3? Mums te nav nekas ne sev, ne citiem jāpie-rāda, kas mēs esam, no kurienes nākam. Mēs tomēr dzīvojam zemē, kur cita kultūra, ar citām tradīcijām – ne sliktākām, nē, bet citādākām. Tad reizēm ir sajūta, ka vairs nesaproti, kas īsti esi, vajag to aku, no kā pasmelt. Nometnē smeļamies no cilvēkiem, ievirzēm, dančiem un nīkšanas. Atis Viļānu nometnē uztaisīja kokli. Un tā kokle palīdz ziemas tumšo laiku vieglāk pārlaist. Meitenes uz 3x3 brauc ar prieku, nav pat variantu – gribu vai negribu, jo braucam! Iepriekš visas ievirzes izpēta un jau zina, ko grib. Te radies paziņu loks un draugi, ar kuriem sarakstās visu gadu, līdz ar to zina, kas te notiek. Jete Lieldienās atbrauca uz Latviju pie ģimenes, ko satikusi nometnē. Savukārt vecmāmiņa ar prieku pieskata mazās, kamēr vecākiem gribas kādu ievirzi, dančus vai nīkšanu." ☺

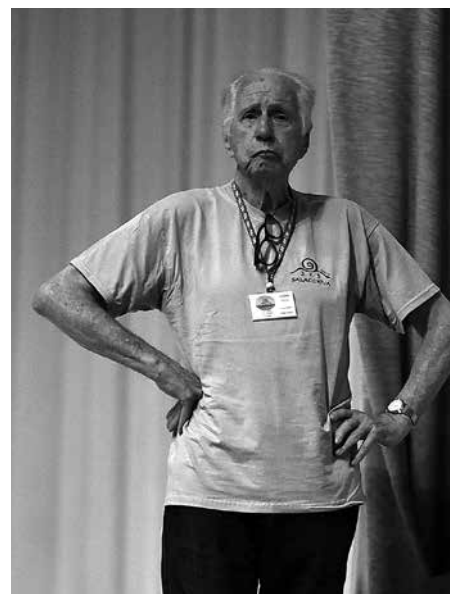
Sandra

SKANI KĀ VĒJŠ...

Tās acis, acis... Un ūsas.

Te nu es esmu.

"Titāniks" izmēģinājuma braucienā.

Pats, pats jaunākais "Brīvā mikrofona" dalībnieks.

Viens no lieliskajiem pirmatskaņojumiem...

Bērnu pilni pagalmi.

Nu, kā lai te nesmejas?

Jaunā paaudze pārņem pasākumu...

Dziesmā ir spēks!

CAURVĒJŠ

Siliņš Salacgrīvā

*Laša kundze bola acis,
menca pilnā rīklē sauc:
Tad nu gan būs dzelmē trācis,
zutis buti precēt brauc!*

Labas dienas, labi jaudis!

Ciemojos pie Laura Cekula ievirzē "Laša kundze bola acis" mācību virtuvē. Kā jau nosaukums rāda, darīšana ir ar zivīm, respektīvi zivju ēdieniem. Šodien uz menu ir reņģes un taimenis jeb taimiņš. Labākā reklāma ievirzei ir pats vadītājs. Viņa viduča apmēri liecina, ka viņš nekādus štruntus necep. Lauris ir pašizglītojies pavārs ar lielu pieredzi dažādās kulinārās frontēs. Viņš esot pārņēmis Krišjāņa Putniņa Latvisko virtuvi, kas man, tālumniekam, gan neko neizsaka. Ievirzē pierakstīties 21 dalībnieks, bet mana acs spēj sameklēt tikai 8, no kuriem 6 ir no dailā dzimuma. Man paziņo, ka vārīs arī nēgu jeb zuteņu zupu, kā mēs, carnīkavieši sakām. Tā ir priecīga ziņa. Es sevi uzskatu par ekspertu nelegālajā zuteņu zvejā ar "slotiņām" 1942.-1944. gados. Slotiņas ir lieli alkšņu zaru kūļi, ko piesien Gaujai pāri pārvilktaī drāšu virvei (zeilim) un nogremdē. Šos kūļus zuteņi izvēlas par savu dzīves vietu, atliek tikai tos savākt. Telpas trūkums man liedz aprakstīt, kā zuteņi no slotiņas nonāk cepeškrāsnī. Arī Laura māte nāk no Carnikavas un ir mana pamatskolas biedrene. Kā angļi saka: "Memories, memories..." (*Atmiņas, atmiņas*)

•

Ingus Krūmiņš ar saviem palīgiem ieskaņo lentā divas manis dziedātas dziesmas – no tēva mantoto dziesmu par melderzelli, kas mīlējis div-meitiņas un manis rakstīto Šāvējas dziesmu 1970.-1980. gados. Mums Sidnejā bija ļoti aktīva Daugavas vānādžu šaušanas sekcija. Es to rakstīju humoristiski-satīriskajam uzvedumam *Kaleidoskops*. No Sidnejas tas aizceļoja uz Minsteres latviešu ģimnāziju, nonāca Mārtiņa dziesmu grāmatā, gan bez autora vārda. Tad to dziedonis Ilmārs Dzenis ieskaņoja lentā un visbeidzot Kanādas latviešu vīru koris savā koncertu turnejā to atveda atpakaļ uz Sidneju. Man nebija ne jausmas, ka dziesma ir bijusi tik populāra. Ja redaktorei būs labs prāts, tad varbūt ievietos. Te tā ir.

*Kas par to, ka bikses kājās.
Kas par to, ka bērni mājās?
Kas par to, ka runcis badā
Aurodams ap māju bradā?
Es tik lādē, es tik pielādē
Un šauj!*

*Ja kāds penijs paliek pāri,
Nopērc sev binoklāri!
Kas par to, ka bērni rauda,
Stobrā izkūp piena nauda?
Es tik lādē, es tik lādē utt.*

*Kas ies ķērnāties ap kūkām –
Jāskrien pakaļ mežacūkām,
Man tik šaut un lādēt gribās,
Suns ar dabū lodi ribās!
Es tik lādē, es tik lādē utt.*

*Svētdien's rītā šaujamlaukā
Saulīt' zelta ratos braukā,
Es uz' vēder' zālē zaļā
Notēmē un plaucē vaļā!
Es tik lādē, es tik lādē utt. ☺*

Uldis Siliņš

Kleopatra vējos

Iepriekš apsolīju padalīties pieredzē, kā apvienot nīkšanu ar ievirzēm, lai neciestu ne viens, ne otrs. Izvēlies tādas ievirzes, kas tevi otrā dienā (pareizāk sakot, tās pašas dienas rītā) nenogurdinās. Piemēram:

- Rīta ievirzē brauc ar Tomašūnu pie vietējiem! Kad prasīju Viktoram Jurčenko, kur šie brauks, viņš atbildēja: "Kur liks, tur brauks!". Lieliski – pa ceļam var pasnaust!

- Pēcpusdienas ievirzē izvēlies Politika un diskusiju māksla – pēc pieredzes zinu, ka politiķi runā paši ar sevi un otru pie vārda nēlaiž. Un nevajag, jo atkal var pasnaust!

- Pievakares ievirzē izvēlies Hennas gleznojumus un ļauj sevi apgleznot – visu, protams, un guļus...

Pati veiksmīgi tiku galā ar pēcnīkšanas dienu šādi:

1) Mācoties koklēt, stingri pieturos pie Julgī pamācībām (Rozīte arī teica, ka koklēšana nieks vien ir, pat ezi varot iemācīt!), nav jāpiepūlas, roka pati zinot, kas jādara. Veru acis ciet un ļāju sevi vest...

2) Notis mācoties, plātu tik muti – neviens jau nezina – žāvāties vai dziedāt?

3) Floristikā pavisam jauki – saki tik, ka ej uz mežu pēc zariem un čieku-riem, sameklē vietu sūnās un liecies uz auss kā lāča bērns līdz vakariņām.

Starp citu, viena feina padarīšana tā Nakts orientēšanās – pats nosaukums aicina noorientēties uz čuču līdz 21.30, tad celties un tur jau līdz nīkšanai – viens solis!

Lai izdodas! ☺

Kleopatra

VĒJZIŅAS

Zaļļu sērga

"Brīvā mikroфона" 20 gadu jubilejas un Nakts basketbola turnīra iespaidā danču dalībnieku skaits sākotnēji bija biedējoši mazs. Šo situāciju izmantoja Ako Kārlis Cekulis un Krišjānis Penka,

kas avīzes redakcijai iegalvoja, ka nozagūši viens otru un uzvarējuši Zaļļi! Bet, kā zināms, meliem īsas kājas, jo danči vēl nemaz nebija notikuši. Īstajā zagšanā, kas notika vien pēc trijiem naktī, uzvarēja **Jēkabs Staris**, kurš nozaga **Esteri Feldhūni**.

VĒJA ZVANA redakcija:

Tina Sidoroviča (redaktore), Sandra Eglīte,
Ieva Ploriņa, Uldis Siliņš, Līga Andersone un Baiba
Krūmiņa (foto), Gundega Kalendra (makets)

Gaidīsim Tavus stāstus, baumas,
jokus un bildes no saieta dzīves
pa tālr. 29267825 (Tina) vai uz
tinasidorovica@gmail.com